

Forhold. For Resten er det jo ikke nogen særlig Fornøielse for Hunden, at der ikke betales Skat af den, og derfor forekommer det mig, at Sammenligningen med de Hunde, der ingen Fortræd gjøre, fordi de ikke kunne, fordi de ere lønede, og de Hunde, som ere saa gode og velvillige, at de ikke ville gjøre Folk Fortræd, har egentlig ikke Noget her at betyde, snarere kunde jeg forstaa, at man vilde gjøre gjældende som en Slags hundevenlig Betragtning, at man skulde ikke opfordre Folk til at binde deres Hunde, ikke sætte Præmie for at binde Hundene, men jeg tror alligevel ikke, at det er tilstrækkeligt til at gaa bort fra en meget gammel og vistnok meget rodfæstet Opfattelse blandt Publikum. Jeg tror, at man vil finde det ligesom en Slags Uret, i Fald man nu skulde ind paa at betale Afgift af Lønhunde, naar man tidligere ikke har været vant dertil. Forsaavidt angaar Bødestemmelsen i § 7, ser jeg ikke, hvorfor der skulde være nogen- somhelst Banfælsighed for Dommerne ved i dette Tilfælde at afveie Straffen og fastsætte den indenfor et Maximum og et Minimum. Thi der er jo mange Omstændigheder, der her ville komme i Betragtning. For det Første er der den almindelige Omstændighed: Eierenes Formuestilstand. Det er jo et Hensyn, der ved Bødestraffes Ansættelse overhovedet spiller en Hovedrolle, og som ogsaa efter Lovgivningen skal spille en Hovedrolle; for Straffelovens Vedkommende er det jo udtrykkelig udtalt i dens § 59, at der ved Bestemmelsen af Bødestrafte skal ses særlig hen til Vedkommendes Formuestilstand, og det er allerede, forekommer det mig, tilstrækkeligt til at motivere, at der er givet et betydeligt Spillerum. Men dernæst kan der jo ogsaa tænkes forskjellige Omstændigheder, hvorefter Eysiden kan være større eller mindre, f. Ex. om Eieren har været betjendt med, at Hunden har denne Tilbøielighed til at bide og gjøre Skade eller ikke, eller om han med Vished vilde kunne have forebygget det eller ikke. Endelig kan den Omstændighed ogsaa komme i Betragtning, at, hvis Saadant passerer oftere, er der Grund til at paalægge Vedkommende en højere Straf, end naar det første Gang passerer. Der kan saaledes være en Række forskellige Grunde, der tale for, at man maa have et betydeligt Spillerum. Hvad angaar det andet Stykke af § 7, skal jeg i Anledning af nogle Bemærkninger, der kom fra den sidste ærede Taler, udtale, at jeg ikke kan anse det for i mindste Maade tvivlsomt, at denne Bestemmelse ikke ophæver den Ret, den Jægtberettigede har til at nedskyde Hunde, der streife om paa hans Distrikt,

paa hans Jord; denne Ret ophæves aldeles ikke ved denne Bestemmelse. Denne Bestemmelse kommer til Anvendelse i de mange Tilfælde, hvor man enten ikke har benyttet sig af sin Ret til at skyde Hunden, eller ikke har kunnet f. Ex. fordi man ikke har haft noget Gevær ved Haanden. Jeg tror derfor ikke, at man behøver at nære nogen Frygt for, at denne Bestemmelser Vedtagelse skulde blive tillagt nogen Virkning i saa Henseende. Hvad endelig § 9 angaar, som man har talt saa meget om, skal jeg med Hensyn til denne bestemt bemærke, at den lyder jo kun paa, at de kommunale Bestyrelser kunne træffe Bestemmelse; det er altsaa ikke Reglen at den skal træffes, men de kommunale Bestyrelser kunne træffe den, og dermed har man vel nærmest tænkt sig, at den vilde blive truffen i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, men derimod for Landets Vedkommende i alt Fald næppe, undtagen for de mere folkerige Steder f. Ex. her i Kjøbenhavns nærmeste Omegn og maasse ogsaa i den nærmeste Omegn af de andre større Kjøbstæder. At man der har Udgang til at træffe en Bestemmelse som denne, er der ikke noget særlig Betænkeligt ved, thi det ligger jo indenfor, hvad der kan bestemmes ved Politivedtægt, og der findes ogsaa i forskjellige Politivedtægter Bestemmelser af samme Bestaaenhed. Det er altsaa ikke noget Nyt, men det er Bestemmelser, som de Autoriteter, der kunne vedtage Politivedtægter — altsaa Byraadene for Byernes Vedkommende og Amtsraadene for Landets Vedkommende — meget godt kunne sætte ind i Politivedtægterne og erhverve højere Approbation paa. Forøvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa de noget vidtgaende Betragtninger, man har været inde paa i Anledning af denne Paragraf. Det forekommer mig, at det dog vil være at gaa noget for vidt at udstrække det til alle Hunde, altsaa ogsaa til Hanhunde, men det er naturligvis Noget, jeg skal overlade til det ærede Udvalg at overveie, om det mener, at de burde medtages. Bestemmelsen fandtes ganske rigtig ikke i Regjeringens oprindelige Lovforslag, men jeg kan ikke se, at der kan være nogen Betænkelighed ved at indsætte her en Bestemmelse, som dog slet ikke er væsentlig forskjellig fra, hvad der allerede nu kan gjøres ved Politivedtægt. Forskjellen bliver altsaa kun den, at den enkelte Kommune paa Landet kan træffe saadanne Bestemmelser, hvorimod en Politivedtægt kun kan træffes af Amtsraadene. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa tillade mig at anbefale Thinget paa dette Stadium at vedtage Udvalgets Endringsforslag. Der kan maasse være en